

O slikarstvu Gorana Petrača

Od prvih radova zadržana je linija smirene forme da bi postupno došao do ciklusa pejzaža koji su prisutni u svim domenama njegova rada, a potom i do nečega što je vrlo blizu čistog i jakog ekspresionističkog zanosa. Kad gledamo na opus čini nam se da Petrač ima drugačiju tendenciju čak i u životu, to direktno djeluje na njegovo slikarsko očitovanje i meni se doista narodski sviđa što on ide prema tom rasapu. Petrač je vrlo rano počeo sa stvaralaštvom, kako bi zabilježio stanje koje nije rez, nego što rađa razdjelnicu prema ostatku ili nečem budućem, daje jednu sigurnost za autora, da je ono što je radio na određen način ustabiljeno, da je kvantificirano i kvalificirano i da ima volumenom i težinom ozbiljnost.

Marijan Špoljar

Goran Petrač (Ludbreg 1961.)

Goran Petrač rođen je u Ludbregu 1961. godine. Diplomirao je slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi Vasilija Josipa Jordana. Petrač unutar hrvatske suvremene likovne produkcije slovi kao nastavljatelj oniričkog slikarstva. Odlikuje ga visoka razina slikarskog umijeća, na mah prepoznatljiv duktus i uzvišeno motrište njegovih pikturalnih spoznaja svijeta i sebe samoga u letu iluzionističkih kazivanja. Figuralne kompozicije usred žitnih polja, slike metamorfoza ljudskih tijela, pejzažni prospekti, svjetlosni refleksi dalekih obzorja i mikrostrukture kamenih zapisa, motivi su koji ispunjavaju metafizički prostor Petračeva slikarstva. Prizori nabijeni zavičajnim znakovljem i kadrovi uzbudanih oranica s reljefno modeliranom grudom kruha slike su umjetnikova putavanja u iskon postanka. Petrač je jedan od osnivača slikarske grupe „Contra“ sa kojom intenzivno surađuje i izlaže od osnutka 1998. godine pa sve do danas. Profesionalni put ga vodi van granica njegove domovine, Hrvatske, te se pojavljuje samostalno izložbom u Münchenu već 1995. i na skupnim izložbama u nekoliko Europskih gradova. Treba izdvojiti sudjelovanje na Rimskom Biennalu 2016. godine gdje je i nagrađen posebnom nagradom i priznanjem za svoje slikarstvo. Iste godine prisustvuje općoj audienciji Pape Franje kao član delegacije grada Ludbrega, kojom prigodom je u ime grada Papi poklonjena njegova slika „Skidanje Isusa sa križa“. O njegovom opusu opsežnu monografiju napisao je Stanko Špoljarić 2013. godine.

Izdavač: Grad Belišće i Župa sv. Josipa Radnika - Belišće
Proslov: Stanko Špoljarić i Marijan Špoljar, povjesničari umjetnosti
Urednici kataloga: prof. Branko Matišić i fra Branko Janjić
Fotografije: Miro Martinić
Tisak: Tiskara i knjigovežnica Slog - Belišće
Naklada: 200 primjeraka

GORAN PETRAČ

BOJE
KRAJOLIKA

Belišće, Predvorje Gradske uprave,
13. prosinca 2019. - 7. siječnja 2020.

Kontradikcija govori da se umjetnik ne smiruje na onom stanju, stilu koji je na neki način ostvario. Postoji jedan generalni slijed, jedan stav prema umjetničkom činu, postoji jedan stav prema motivu, ali s druge strane postoji ona uzbuđljivost te likovne preobrazbe koja u svakoj dionici opusa stvara djela koja su zasebna ali i čvrsto utkana u jedinstvo toga opusa. Kad pogledate opus Gorana Petrača krećete od radova koji su metafizički, koji su ekspresionistički, rekli bi da to na neke međusobne veze nema, ali ima i te kako veze u onoj dodirnoj točki sumirana ljudskosti umjetničkog čina. To postaje slikarstvo jedinstva koje traži i otkriva onu prepoznatljivost, posebnosti jednoga umjetnika koji se nije dao svesti u kanone izraza, umjesto toga izgradio je svoju stilistiku. Fina psihologizacija i emotivnost koja u njemu postoji zapravo, upravo je čudesno kako je Goran Petrač već kao slikar na početku svog slikarskog puta, svoga stvaralačkoga kretanja uspio doseći i shvatiti da je umjetničko otkrivanje gotovo ispovjednost samog lika.

Stanko Špoljarić

